

1. Ото ж бо, Господня рука не скоротшала, щоб не помагати, і Його вухо не стало тяжким, щоб не чути,

2. бо то тільки переступи ваші відділювали вас від вашого Бога, і ваші провини ховали обличчя Його від вас, щоб Він не почув,

3. бо ваші долоні заплямлені кров'ю, ваші ж пальці беззаконням, уста ваші говорять неправду, язик ваш белькоче лихе!

4. Немає нікого, хто б кликав на суд, і нікого нема, хто судився б поправді, кожен надію кладе не марноту й говорить неправду, вагітніє бідою й породжує злочин!

5. Висиджують яйця гадючі та тчуть павутиння: хто з'їсть з їхніх яєць, помирає, а з розбитого гадина вийде...

6. Нитки їхні не стануть одежею, і виробами своїми вони не покриються: їхні діла діла кривди, і в їхніх руках чин насильства...

7. Їхні ноги біжать на лихе, і спішать проливати невинну кров, їхні думки думки кривдні, руїна й погибіль на їхніх дорогах!

8. Дороги спокою не знають, і правосуддя немає на їхніх стежках, вони покрутили собі свої стежки, і кожен, хто нею ступає, не знає спокою.

9. Тому віддалилося право від нас, і не сягає до нас справедливість! чекаємо світла, та ось темнота, чекаємо сяйва та й у темнощах ходимо!

10. Ми мацаємо, мов невидючі, за стіну, навпомацки ходимо, мов ті безокі; спотикаємося ми опівдні, немов би смерком, між здоровими ми, як померлі!...

11. Усі ми ревемо, як ведмеді, і мов голуби ті постійно воркочемо, чекаємо права й немає, спасіння й від нас віддалилось воно...

12. Бо помножились наші переступи перед Тобою, і свідкують на нас гріхи наші, бо з нами переступи наші, а наші провини ми знаємо їх!

13. Ми зраджували й говорили неправду на Господа, і повідступали від нашого Бога, казали про утиск та відступ, вагітніли й видумували з свого серця слова неправдиві...

14. І правосуддя назад відступилося, а справедливість здалека стоїть, бо на майдані спіткнулася істина, правда ж не може прийти,

15. і істина зникла, а той, хто від злого відходить, грабований... І це бачить Господь, і лихе в Його очах, що права нема!

16. І Він бачив, що немає нікого, і дивувався, що немає заступника... Та рамено Його Йому допомогло, і Його справедливість підперла Його,

17. і Він зодягнув справедливість, як панцер, а шолома спасіння на Свою голову, і зодягнув шати помсти, як одяг, і покрився горливістю, мов би плащем!

18. Надолужить Він гнівом Своїм ворогам згідно з учинками їхніми, Своїм супротивним заплатою, островам надолужить заплату.

19. І будуть боятися Ймення Господнього з заходу, а слави Його зо схід сонця, бо

прийде, як річка рвучка, вітер Господній її пожене,

20. і прийде Викупитель Сіонові й тим, хто вернувся із прогріху в Якові, каже Господь.

21. А Я ось із ними умова Моя, говорить Господь: Мій Дух, який на тобі, та слова Мої, що поклав Я до уст твоїх, не уступлять вони з твоїх уст, і з уст нащадків твоїх, і з уст нащадків потомства твого, говорить Господь, відтепер й аж навіки!